

## Znovu o Žďáru – Základní informace o Celostátním setkání mládeže

Celostátní setkání mládeže probíhá v duchu světových dní mládeže a koná se v České republice přibližně jednou za 5 let.

### Pro koho

Setkání je určeno pro mladé lidi od 14 do 30 let, kteří chtějí prožít několik dní ve společenství mladých lidí. (Horní věková hranice neplatí pro kněze, řeholníky, řeholnice, spolupracovníky a výjimky na základě domluvy s Arci/Diecézním centrem pro mládež).

### Kdy a kde

Ve Žďáru nad Sázavou, od 14. do 19. srpna 2012.

### Program

Program bude velmi pestrý a bohatý, že si v něm může najít každý něco zajímavého: např. setkání s přáteli a poznávání nových lidí, zajímavá témata přednášek, kvalitní přednášející, nevšední slavení eucharistie, poutavé katecheze, osobní setkání s biskupy, skvělá hudba, sport, kreativní dílny,...

### Motto

„Ovocem Ducha je láska, radost, pokoj...“ (Gal 5,22) Zveme všechny mladé!

### Pout' rodin

V rámci Celostátního setkání mládeže zveme rodiče a rodiny s dětmi na Pout' rodin, která se koná v sobotu 18. srpna 2012. Dopoledne bude katecheze a mše sv., kterou bude sloužit otec biskup Vojtěch Cikrle. Odpoledne bude speciální poutní program plný zamýšlení, kultury, umění, výstav,.... Zakončení pouti bude v klášterním areálu. Zveme všechny rodiny!

**Kontakty:** Veškeré informace poskytnou jednotlivá Diecézní centra pro mládež.

<http://www.cirkev.cz/cirkev-se-setkava/mladez/diecezni-centrum-pro-mladez/>

<http://zdar2012.signaly.cz/>

### Přečti si důležitý informační dopis o CSM ve Žďáře (nejen pro přihlášené)

Zde jsou důležité informace o **Celostátním setkání mládeže v dnech 14. – 19. srpna 2012 ve Žďáru nad Sázavou**. Tyto informace k Tobě v nejbližší době dorazí také v dopise z Tvého DCM.

### Doprava

Dopravu si hradí účastník sám. Doporučujeme zvolit cestu hromadnými dopravními prostředky.

### Organizace příjezdu a ubytování

Je třeba se **ubytovat nejlépe od 12,00 do 18,00**, abys včas dorazil/a na úvodní večerní program.

Nocleh je zajištěn ve školách. Je třeba vzít si **s sebou karimatku a spacák**.

V dopise z DCM se dozvíš číslo své ubytovací skupiny. Podle čísla ubytovací skupiny se po příjezdu do Žďáru orientuj dle ukazatelů nebo podle pokynů pořadatelů, kteří tě nasměrují na místo ubytování. Pořadatelé budou rozmistění na všech důležitých bodech města. Na každé škole bude fungovat recepce, kde dostaneš brožurku s programem, mapu Žďáru, lístky na jídlo a další drobnosti.

### Stravování

K snídani bude k dispozici čaj a pečivo. Vezmi si s sebou nějaké trvanlivé potraviny na přilepšenou (např. tvrdý salám, paštiku, džem,...). Teplé obědy jsou zajištěny ve školních jídelnách. Večeře budou studené a budou rozdávány u hlavního pódia.

### Co s sebou

Podepsané potvrzení o bezinfekčnosti, kartičku zdravotního pojištění, spacák a karimatku, věci osobní hygieny a plavky, léky, které užíváš, multivitamin do vody, vitamín C, Paralen, Ibalgin, Endiaron, černé uhlí, něco proti bolesti v krku, elastický obvaz, polštářkové náplasti a šátek, pokrývku hlavy, případně i sluneční brýle, krém na opalování a repelent, láhev na vodu nejméně 1 litr (nebo 2x0,5l), pláštěnku, trvanlivé jídlo na snídani (tvrdý salám, paštika, džem,...), hrnek na čaj, lžiči, příborový nůž a vidličku, přezůvky do škol, sportovní oblečení, sálovou obuv s nečerníci podrážkou do tělocvičny, peníze (bude možné zakoupit si knihy, různé upomínkové předměty atd.), zájemci si mohou vzít in-line brusle, které využijí ve volném čase na in-linových trasách.

**Jsme rádi, že ses přihlásil/a. Jistě máš ve svém okolí kamarádky/kamarády, kteří ještě váhají, zda se setkání zúčastní. Oslov je a povzbud', aby se ještě přihlásili. Setkání je jedinečnou příležitostí prožít intenzivně svou víru ve společenství s mladými lidmi z různých míst.**

[www.signaly.cz](http://www.signaly.cz).

Pro vnitřní potřebu vydává Římskokatolická farnost Starý Rožmitál, Rybova 1, 262 42 Rožmitál pod Třemšínem

☎ 318 665 182 Uzávěrka příštího čísla je ve středu 22. 8. 2012. Redakce: P. Jan Kuník, Ivana Hoyerová

Zpravodaj a jiné informace najdete i na internetových stránkách: [www.localizations.cz/rozmital](http://www.localizations.cz/rozmital)



# FARNÍ ZPRAVODAJ

Římskokatolické farnosti Starý Rožmitál

Číslo 11 Ročník IX

29. července 2012

## Duchovní slovo

### Soused rybář

Milé čtenářky a milí čtenáři Farního zpravodaje, dovolte mi jedno malé prázdninové povzbuzení pro pracující. Inspiroval jsem se přitom jednou knihou a v úvaze i vlastní zkušeností...

Existuje jedna povídka o majiteli a rybáři:

*Majitel obrovské továrny na zpracování ryb šel po mořském břehu a viděl vytaženou lodičku, vedle které ležel a odpočíval rybář. „Proč nelovíš? Je krásné počasí, klidná hladina, a ty tady lenošíš.“ Rybář mu odpověděl: „Dneska už mám naloveno. Ráno jsem nahodil sítě a vytáhl je plné.“ „Tak proč nelovíš dál, když je tak úrodný den?“ říká průmyslník. „Já už nepotřebuji, když mám naloveno. Proč bych měl lovit dál?“ „Proč, proč!? Protože kdybys šel ještě lovit, tak nalovíš ještě víc, ryby pak prodáš a koupíš si dvě loďky.“ „A co bych dělal s dvěma loďkami?“ diví se rybář. „Nalovil bys dvakrát tolik a pak by sis mohl zaplatit jednoho zaměstnance a už byste lovili dva na dvou loďkách.“ „A proč bych to dělal? Ptal se dál rybář. „Proč, proč? Protože byste nalovili třikrát tolik, ty bys to prodal a mohl by sis koupit motorový člun. S ním bys nalovil pětkrát tolik ryb a prodal je do mé továrny, já bych ti dobře zaplatil a mohl by sis koupit dva motorové čluny a najmout si čtyři rybáře na práci.“ „A proč bych to dělal?“ řekl nechápavě rybář. „Kdybys měl dva čluny a čtyři dělníky, tak už bys nemusel pracovat, oni by pracovali na tebe a ty by sis mohl lehnout na břeh a odpočívat.“ „A co myslíš, že právě teď dělám?“*

Z uvedené povídky je patrné, jak jsme náchylní posuzovat druhé, a to právě jejich pracovní výkonnost. Nedokážeme prostě pochopit, jak se náš zpropadený soused či známý – stejně, jako onen rybář – může tak flákat, a často si užívat volného času. Světe, div se: vždyť on si dokonce vybral celou dovolenou!

Uplyne pár hodin a my kroutíme hlavou nad bratrancem, který pracuje až do noci několik dní za sebou až se blázen ztrhává...

Jsme prostě přesvědčení, že právě my nejlíp víme, jak se má nebo nemá pracovat a odpočívat. A když jsou u někoho kvůli jeho rozdílnému zdraví, konstituci či životním postojům nastaveny jiné hranice nutného odpočinku, než máme my, nedokážeme ty jeho hranice respektovat... (Tím ovšem nechci obhajovat Ty, kteří nepracují, i když jim to „hranice“ jejich schopností a možností dovolují!!! – viz 2Sol 3, 10)...

Z příběhu o rybáři a majiteli však vyskakuje ještě další směr možného přemýšlení: O smyslu naší práce. Uvažujeme-li nad ním, je před námi otázka, zda vytváříme svou práci nějaké hodnoty a naplňujeme Boží plán, byť jsme si práci nemohli vybrat nebo je nám práce čistě jen břemenem a ničněním se. Taková práce, vyčerpávající celého člověka...

Ještě nás mnohé čekají dovolené a prázdniny. Kež se snažíme prožít je tak, aby měly optimální dobu trvání, kvalitu a místo dobré přesně pro nás a pro naše rodiny: abychom při odpočinku načerpali síly, znovu získali chuť do práce, popřípadě i popřemýšleli, zda pracovní činnost, kterou v současnosti vykonáváme, je opravdu – při vědomí současné krizové situace – podle Božího plánu pro nás ta pravá.

Stejně tak, jako sobě, pak přejme pro následující čas volna hodně Božího požehnání i tomu otravnému rybáři...

P. Jan Kuník

Ukázka je převzata z knihy Maxe Kašparů *Do výšky volím pád, Karmelitánské nakladatelství 2003.*

## Modlitba sv. O. Pia po přijímání

Zůstaň se mnou, Pane, neboť potřebuji tvou přítomnost, abych na tebe nezapomněl. Ty dobře víš, jak snadno tě opouštím.

Zůstaň se mnou, Pane, neboť jsem slabý a potřebuji tvou sílu, abych nepadal tak často.

Zůstaň se mnou, Pane, neboť ty jsi můj život a bez tebe mi chybí horlivost.

Zůstaň se mnou, Pane, neboť tys mé světlo a bez tebe se topím v temnotách.

Zůstaň se mnou, Pane, abys mi ukázal svou vůli.

Zůstaň se mnou, Pane, abych slyšel tvůj hlas a následoval tě.

Zůstaň se mnou, Pane, neboť toužím velmi tě milovat a vždy být ve tvé společnosti.

Zůstaň se mnou, Pane, chceš-li, abych ti byl věrný.

Zůstaň se mnou, Pane, neboť má duše, ač ubohá, touží být pro tebe místem útěchy a hnízdem lásky.

Zůstaň se mnou, Pane, neboť se připozdívá a den se nachýlíl..., tj. můj život plyne, blíží se smrt, soud a věčnost a je třeba obcerstvit síly, abych nezůstal stát na cestě; k tomu potřebuji tebe. Již se připozdívá a smrt se blíží. Bojím se temnot, pokušení, suchopárů, křížů, bolestí... jak mnoho tě potřebuji, Ježíši, v této noci vyhnanství!

Zůstaň se mnou, Ježíši, neboť v této noci života a nebezpečí tolik tě potřebuji. Učiň, abych tě poznal jako tví učedníci při lámání chleba, to je, aby eucharistické společenství bylo pro mne světlem, které rozptyluje temnoty, silou, která mne podpirá a jedinou radostí mého srdce.

Zůstaň se mnou, Ježíši, neboť v hodině smrti chci zůstat spojen s tebou. Jestliže ne svatým přijímáním, pak alespoň milostí a láskou.

Zůstaň se mnou, Ježíši, nežádám na tobě božské útěchy, neboť jich nejsem hoděn, ale spíše dar tvé přítomnosti. Ano, jen tebe si žádám!

Zůstaň se mnou, Pane. Jen tebe jediného hledám, tvou lásku, tvou milost, tvou vůli, tvé srdce, tvého Ducha, neboť tebe miluji a nežádám za to jinou odměnu, než abych tě miloval ještě více. Láskou pevnou, praktickou, abych tě miloval z celého srdce zde na zemi, abych tě mohl ještě dokonaleji milovat po celou věčnost. Amen.

## Prohráváme, nestačíme, nevyhovujeme...

*Zvedám své oči k tobě, který trůníš na nebi. (Žl 123,1)*

I když Boha asi nebudeme hledat doslova na nebi, tedy na obloze, „zvedat oči“ mnohdy potřebujeme. Starosti, obavy a také naše různá selhání nás tíží. Někdy nám doslova „ohýbají hřbet“ a člověka celého pohlcují. Vypadá to potom, jako by neexistovalo nic než ony samy. A to se člověku těžko něco trvá a těžko žije. Pozvednout oči znamená pokusit se o nadhled. Pozvednout oči „k tomu, který trůní na nebi“ znamená podívat se s důvěrou k tomu, kterého starosti a nijaké zlo nepřemáhá. On je „na nebi“, tedy „nad tím“. A to ne jako ten, kdo je lhostejný k našemu trápení, ale jako ten, jehož horizont pohledu a možnosti je nekonečně větší. Jeho zájem a jeho možnosti nekončí u řešení jednotlivé obtíže nebo viny, ale zahrnují celou naši věčnou budoucnost. Nejsme povoláni k vítězství nad každou obtíží. Jsme povoláni k něčemu mnohem většímu – k životu s Bohem, a to už teď a po smrti na věky. Právě k této myšlence se potřebujeme vracet tehdy, když vidíme, že prohráváme, že nestačíme, že nejsme před Bohem vyhovující, zkrátka jsme v nějaké bryndě. Zvednout oči k tomu, který trůní na nebi.

*Aleš Opatrný (redakčně upraveno), Foto: Pavel Semela*

## Pozvánka na koncert

Dne 26. 8. 2012 se bude od 15.00 hodin v kostele Povýšení sv. Kříže ve Starém Rožmitále konat koncert, při němž se představí neobyčejně hudební uskupení historických nástrojů – Musica da chiesa, ve složení P. Jaroslav Konečný a Tomáš Najbrt. Koncert sám o sobě přinese kromě krásné dobové hudby i ještě jeden milý dárek. Posluchači totiž budou do světa melodií vnášeni starými dobovými nástroji, což v dnešní době moderní techniky, elektroniky, náročných zvukařských aparatur, spolu s náročným osvětlením na sto různých způsobů – bude jistě milé pohlázení po duších všech, kteří se tento srpnový den na koncertě stanou svědky návratu ke kořenům tohoto umění, právě díky historickým instrumentům. Že nevíte, co jsou třeba vzdušnicové šalmaje, kastanety, cajon, klavírková citera, tarabuka, portativ, rákosová šalmaj, cornamusa, chalumeaux, corholt, pírueta dvojačka, teorba, háčková harfa, whistle, moldánky, cink – a mnoho dalších? Nevadí. Přijďte na koncert, který pořádá Římskokatolická farnost Starý Rožmitál. Určitě se mnohé dozvíte. Hlavní protagonisté budou nejen hrát, ale i o nástrojích pěkně povídat, což jistě přispěje k celkovému dojmu z této vskutku ojedinělé hudební produkce. Vstupenky budou k dispozici při příchodu na koncert, více informací získáte na farním úřadě. Pro případné příspěvky uvádíme i číslo účtu farnosti 153122156/0300. Děkujeme předem za Vaši pomoc, bez které by se akce nemohla realizovat. Vstupné je dobrovolné. Případný výtěžek půjde na přispění České katolické charitě. Přijeme všem, kteří zavítají zhlédnout tuto hudební produkci jen krásné a nevsedné zážitky v překrásném prostředí kostela Povýšení sv. Kříže.

*Iva Klusalová*

Do budoucna si každopádně přeju, aby církve mohly svobodně žít, aby mohly každý den svobodně prokazovat své právo na život a nikdo jim neházel klacky pod nohy. A abychom měli co nejvíce evangelií, katolíků, pravoslavných a aby tu bylo co nejméně církví nám importovaných. Ale i těm přeju vše nejlepší, a věřím, že všichni můžeme žít v přátelském soužití.

**ČSSD byla tradičně spíše antiklerikální stranou, na rozdíl německé SPD, kde minimálně po válce působí řada křesťanů. Má ČSSD ambici zapojit do svého středu křesťany a také oslovit křesťanské voliče?**

Ano, na můj popud vznikla v ČSSD křesťanská platforma, která teď žije svým vlastním životem. Je hloupost tvrdit, že jsem-li věřící, nemůžu mít názory sociálního demokrata. Naopak, když vezmete první pravidla hry života a světa, či první sociální zákony, tak to byly církve, které s těmito sociálními tématy přicházely. To určitě není v rozporu. Naopak si myslím, že církve by měly mít blíže k levicovým stranám než k pravici, která sází na individualitu a také trochu sobectví. A správně jste zmínil situaci v SPD, ale nejen tam, ale i v sociální demokracii v Rakousku, Španělsku a dalších zemích. Tyto věci nejsou vůbec v rozporu, právě naopak. Když zavzpomínám na život Krista, tak prokristapána, to byl nějaký levicový politik!

*Jan Uhlíř, převzato z www.christnet.cz. Foto: Jan Uhlíř*

## Olympiáda v Londýně začne velkou bohoslužbou

Mši svatou, slouženou 28. července 2012 arcibiskupem Vincentem Nicholsem, by měla kromě aktivních sportovců navštívit i řada bývalých olympioniků. Londýn chystá v době sportovních svátků doprovodné duchovní programy. České olympioniky bude duchovně doprovázet P. Zbigniew Czendlik.

Londýn: Na olympijskou mši svatou do Westminsterské katedrály zvou před zahájením her katolictví biskupové Velké Británie. Bohoslužbu společně s olympioniky a věřícími celého světa oslaví westminsterský arcibiskup Vincent Nichols, southwarský arcibiskup Peter Smith a apoštolský nuncius arcibiskup Antonio Mennini. Bohoslužba se bude slavit i v září – před zahájením paralympiády – v londýnské katedrále sv. Jiří.

Každou olympijskou výpravu doprovází vedle lékařů, psychologů a psychologů i duchovní. Pověření k duchovní službě u českého olympijského týmu dostal P. Zbigniew Czendlik. Kardinál Dominik Duka mu v osobním dopise napsal: „*Jisté i Vaším přispěním budou (sportovci) prezentovat olympijskou myšlenku sportovních výkonů postavených na zásadách čestného jednání, korektnosti a internacionality.*“

Britská katolická církev zřídila vlastní kancelář pro koordinaci svých aktivit během sportovního léta. Nedaleko olympijského stadionu tak bude zřízen camp se stovkami mladých dobrovolníků z různých částí světa, kteří budou pomáhat realizovat duchovní programy. Centry setkání, jež budou denně otevřená atletům, funkcionářům, divákům a turistům, bude Westminsterská katedrála a kostel sv. Františka ve Stratfordu. Mladí z campu „Joshua“ budou pomáhat i při pouliční misii londýnských far a oznamovat kulturní nabídku města. Při pouličních akcích chtějí mladí poukázat především na problém obchodu s lidmi.

Svými aktivitami se tak katolická církev přidává k ekumenické olympijské iniciativě „More than Gold“, do níž se zapojily tisíce křesťanů různých konfesí a budou se snažit oslovit návštěvníky olympiády.

Koordinátor duchovních aktivit katolické církve James Parker se v rozhovoru pro Rádio Vatikán podivil, že někteří katolíci příliš nevnímali styčné body mezi spiritualitou a sportovním výkonem. Jen pár dní před zahájením olympiády ale vidí v tomto směru jakési probuzení. „*Církev si uvědomila, že hry jsou jedinečnou příležitostí, jak vytvořit společenství míru. Člověk musí brát v úvahu kulturní rozdíly a přivítat cizince.*“

Zvláštní důraz klade katolická církev na paralympiádu. V minulém týdnu se v Londýně konala konference se 160 zúčastněnými s mottem: „Everybody has a Place“ (Každý/každé tělo má prostor). Tématem konference bylo postižení, teologie a sport. „*Nejsou to pouze obrázky olympijských vítězů, co lidem zůstává v paměti, ale právě sportovci paralympiády, kteří se veškerou svou silou snaží vyčerpat potenciál daný Bohem. Tyto obrázky nám říkají, že pravá síla často vzniká a zraje především tvář v tvář rozmanitosti a výzvam,*“ řekl James Parker.

*Zuzana Burdová, převzato z TS ČBK*

## Zprávy z ČR i ze zahraničí

### Předseda ČBK k debatě o majetkovém narovnání

Předseda České biskupské konference kardinál Dominik Duka vydává prohlášení k parlamentní debatě o částečném majetkovém narovnání s církvemi. Jeho znění naleznete níže.

Praha: V parlamentních debatách souvisejících s projednáváním třetím čtením zákona o částečném odškodnění církví a náboženských společností se vytratil pravý důvod tohoto narovnání. Ve skutečnosti jde o nový model sebefinancování církví, a tím by mělo dojít i k odbřemenění pravidelných nákladů ve státním rozpočtu. V zásadě tedy nejde o žádné „obdarování církví“, ale o vytváření takové situace, kdy pomocí částečného odškodnění za zcizený majetek bude umožněna naprostá finanční nezávislost.

Na tomto modelu se se státem dohodly všechny oficiálně uznané křesťanské církve a náboženské společnosti, včetně federace židovských náboženských obcí. Vzhledem k tomu, že některé menší církve žádný majetek v roce 1948 nevlastnily, nynější dohoda jim ze strany katolické církve dává možnost, aby z vyplácené částky tvořící cca 20 % mohly financovat svůj provoz. Katolická církev chápe tuto dohodu jako určitou formu smíření a odškodnění za konfesní zápasy a nespravedlnosti, k nimž došlo v historii. Podstatné je i to, že jde o proces postupný, kdy během 14 let dojde k ukončení plateb ze státního rozpočtu. V žádném případě tím nemůže být ohroženo vyplácení mandatorních výdajů státu, jako jsou např. důchody.

Katolická církev by tedy uvítala, kdyby se celá debata odehrávala ve věcnějším tónu. Předpokládá totiž, že i oponenti tohoto zákona ctí svobodu vyznání a náboženství, že respektují ustanovení Ústavního soudu ČR a další mezinárodní závazky.

*Zuzana Burdová, převzato z TS ČBK*

### At' žijí církve! Ale ze svého

Prinášíme článek editora MF DNES Rostislava Matulíka, který v tomto deníku přinesl některé nové informace týkající se majetkového vyrovnání státu s církvemi.

Měl by stát nadále platit duchovní? A financovat i nově registrovaná náboženská společenství, například muslimy? Bude muset – pokud Sněmovna shodí „církevní restituce“ se stolu. V nynější chvíli navíc přitom zaniklo, že návrh na majetkové vyrovnání nevezšel od katolíků, nýbrž z prostředí malých evangelických církví, které se před únorem 1948 financovaly samy.

Stát nemá na vybranou – pokud opozice smete zákon o zmírnění některých křivd způsobených církvím a náboženským společenstvem v době nesvobody, bude dál platit dávno přežitý zákon z roku 1949 o zabezpečení církví státem. Dál bude pokračovat nesmyslná praxe, kdy faráře zaměstnávají církve, ale platí je stát.

Neprojde-li „zmírnění křivd“, daňoví poplatníci budou navíc platit už od Nového roku čtyři nově registrovaná společenství. Budou mezi nimi muslimové, ale i buddhisté, nová odnož pravoslavných a další. Jejich počet se postupně rozroste až na dvanáct. Nejateističtější země ve střední Evropě bude nakonec financovat 29 církví a náboženských spolků. Už dnes na ně ročně vynakládají daňoví poplatníci 1,4 miliardy. Nezdá se, že by to lidem v uplynulých 20 letech vadilo. Když jsou s fakty konfrontováni, navrhnou „nevracet a neplatit nic“. To je však jednak nespravedlivé, jednak tomu brání třiašedesát let starý stalinistický zákon.

Komunisté byli tehdy na koni a moc práce si s ním nedali. Zavázali se například, že budou kromě platů hradit církvím provoz a opravy kostelů. Svůj vlastní zákon tudíž tehdy ani teď stát neplní. A když po Listopadu skončila tvrdá kontrola režimu nad církvemi, obnažily se další slabiny zákona. „Stát to nastavil tak mizerně, že vyrobil církvím nekontrolovatelný penězovod - stačí založit farnost a posadit do ní duchovního a stát mu musí platit, i kdyby církev měla jednoho faráře na každých pět věřících. Některé církve tomuto pokušení podlehly,“ vysvětluje ekonom Karel Fojtík z evangelikální Církve bratrské, veřejnosti téměř neznámý iniciátor a duchovní otec nynějšího zákona, kolem kterého je takový povyk. To on přišel s myšlenkou, že církve musí samofinancovat svůj provoz. „Velké církve si zprvu ukončení financování státem nepřipouštěly. V roce 2007 jsem byl s touto myšlenkou zcela osamocen. Kardinál Vlk mi pak přiznal, že katolíci úplně zaspali,“ vzpomíná Fojtík. „Je v zájmu státu to vyřešit, protože bude platit stále víc,“ říká kazatel Pavel Černý, expředseda Církve bratrské, který měl také velkou zásluhu na tom, že se církve a stát v prosinci 2007 shodly na věcném záměru zákona.

„Zákon všechny dosavadní extrémní pohřbívá. Nová náboženská společenství už nedostanou nic. Muslimové si už stěžují, že je to diskriminace,“ vysvětluje první náměstek ministra kultury Franti-

sebe takřkajíc vydělával sám. Ještě se diskutuje také o tom, že by se do fondu vložila na začátek finanční částka v řádu několika miliard. Fond by spravovaly společně všechny církve, jichž se majetkové vyrovnání týká, a také by zde byla přítomnost státu, podobně jako u všech veřejnoprávních fondů. Podobně jako i u dalších fondů by hospodaření také podléhalo Nejvyššímu kontrolnímu úřadu. Užití výnosů tohoto fondu – a my si myslíme, že by mohl generovat slušné peníze –, by bylo účelově vázáno na duchovní činnost, dále pak na sociální, zdravotní, vzdělávací aktivity církví a údržbu a zachování kulturního dědictví, památek v majetku církví a podporu kulturních aktivit. Zároveň je třeba zdůraznit, že církevní zařízení v oblasti vzdělání, sociálních služeb i kultury by měla i nadále přístup k financování z veřejných rozpočtů za rovných podmínek.

Dále vedeme diskusi o možnostech daňové asignace, kdy by mohli takto přispívat jak občané, tak firmy. Počítáme ovšem s přechodným obdobím, kdy by stát ještě několik let přispíval na platy duchovních.

Model, který rází současná politická garnitura, chce oddělit církve od státu. Takovým prototypem země, kde k tomu došlo, je Francie. Dnes ovšem i tam vědí, že církve jsou také kultura, vzdělávání a sociální práce, a to znamená, že je nemůžeme nechat úplně stranou. A tak i ve Francii začíná stát přispívat církvím a církevním institucím. Dělají-li církve dobrou sociální, kulturní, osvětovou činnost, tak je potřebné jim přispívat. Nemůžeme udělat ostrý řez, který, řekl bych, primitivně navrhuje současná politická garnitura: říznout, zaplatit a konec. Tak to nejde. Vliv církve v budoucnu nemůžeme vidět jenom ve zmíněných oblastech, ale jak já říkám, církev může být i bariérou vůči barbarismu světa.

Tolik tedy ve zkratce náš postoj. Vedeme ještě diskuse o parametrech – jak asignovat, jak přispívat. Ještě bych dodal, že nechci, aby se stalo to, co na Slovensku. Tam byl církví bez problémů vrácen majetek, ale už na něj byla připravena spousta tzv. „firem, které chtěly pomoci“. A dnes už církev přišla skoro o polovinu majetku. A to my nechceme. A proto také navrhuje náš model veřejnoprávního fondu.

**Jestli jsem Vás dobře pochopil, tak sociální demokracie tedy zdůrazňuje kooperativní model vztahů církví a státu?**

Ano, model vztahů by měl být kooperativní. To je model budoucnosti. Nakonec lidé s lidmi by měli kooperovat, proč by tedy církve a stát neměly kooperovat?

**Pokud by došlo na váš model veřejnoprávního církevního fondu, vyžadovali byste k tomu také referendum?**

Myslím, že k tomu není referendum potřeba. K tomu, co chce udělat vládní koalice, by podle mého názoru bylo referendum potřeba, ale nemáme zákon o referendu, a tak ani referendum nebude. Proto se také tzv. pravice brání zákonu o referendu.

**Jak se díváte jako stínový ministr kultury na možnost přijetí smlouvy s Vatikánem?**

Jedním z mých prvních kroků jako ministra kultury byla iniciativa, aby byl dán na program sněmovny text vatikánské smlouvy. Dobře víme, že jsme skoro poslední stát, který nemá smlouvu se Svatým stolcem, a také víme, že Vatikán své smlouvy nepředělává. My jsme ještě v rámci diskuse navrhli dodatek, aby se nejednalo jen o smlouvu se Svatým stolcem, ale aby měl stát také smlouvy s ostatními církvemi. Myslím si, že to je nutné, protože co je psáno, to je dáno, a ve společnosti to vytváří řád a pořádek.

**Jaký je Váš názor na dvojitý stupeň registrace církví a náboženských společností, tradičních a nových, uvažujete zde v církevním zákonu o nějaké změně?**

Tento zákon nepočítal s tím, že Česká republika se tolik otevře světu, nastane globalizace a budou importovány – a nechci se tím někoho dotknout – netradiční vyznání či dokonce určité sekty. Je to tedy téma na velké uvažování. Teď řeknu věc, která bude trochu kontroverzní. V Evropě je nyní i mnoho muslimů a tito lidé mají mít právo na místa, kde se budou modlit a vyznávat svou víru. Jsme-li kulturní národ a kulturní země, tak bychom měli myslet na to, že každý má právo na určitou formu vyznání svého boha (i když já věřím, že Bůh je jen jeden, ale každý k němu přistupujeme svým způsobem). Takže tady jde o jistou legislativní úpravu.

Víte, já bych dokonce navrhoval, aby církve nebyly pod ministerstvem kultury. Chraň Pán Bůh, aby patřily pod ministerstvo vnitra, nebojte se, ale domnívám se, že církve jsou výše a dále na to, aby spadaly pod malý rezort kultury. Církve přece nejsou jenom kultura. A proto by církevní odbor měl být přímo u předsednictva vlády, církve by si to jistě zasloužily a tam by podle mého patřily.

Co se týče dvoustupňové registrace, tady nechci nahlas vyslovovat svůj názor, i když ho mám. Tady je potřeba kompletně změnit legislativu.

šek Mikeš. „Pokud zákon neprojde, stát by teoreticky mohl doplácet 17 církvím ušlý zisk od konce roku 2010, kdy dobrovolně zmrazil růst státního příspěvku,“ říká Mikeš. Církev totiž uzavřely na návrh Fojtíka jako gesto dobré vůle k 10. říjnu 2010 Deklaraci shody, v níž se zavázaly, že už nebudou navyšovat žádost o státní peníze. „Padne-li zákon, deklarace přestane platit a okamžitě se začnou dopočítávat platy těch duchovních, kteří mezitím přibyli,“ varuje náměstek.

### **Platy coby symbol tvrdého dozoru**

Systém, který byl církvím vnucen, jim samozřejmě neměl pomáhat. Naopak, v tradici netolerantního a bigotního katolického absolutisty Josefa II. (dnes kdoví proč zase populárního) měl církev podrobit tvrdé kontrole. Komunisté vnutili platy všem, i malým protestantským církvím, které byly celou první republiku na státu nezávislé. Pro všechny však mzdy nebyly. Některé církve režim rovnou zakázal, jako například řeckokatolickou církev, která padla za obět mechanickému kopírování sovětské církevní politiky. Její představitelé byli umučeni v komunistických lágrech.

Tamtéž skončily i tisíce katolických řeholníků i kněží, a vězňi byli také oba polistopadoví pražští arcibiskupové. Majetek se zabavoval i církvím, které si sirotčince a modlitebny pořídily ze svého. Zvlášť tvrdě byla postížena adventistická církev, která plat od státu odmítla. Naráz přišla o 80 procent duchovních a režim jejím členům odebíral děti a umisťoval je do dětských domovů.

Snad není třeba psát, že na mzdách se stát nepředal. Ještě koncem 80. let byl nástupní plat duchovního 950 korun měsíčně, v době, kdy se průměrný plat pohyboval okolo 2 500 až 3 500 korun. Ani dnes církev nedostávají mnoho - na ty čtrnáctitisícové platy musí vysokoškolsky vzdělaným farářům a kazatelům doplácet, takže z hlediska přežívající legislativy se nezákonně sebefinancují ve výši až 1,5 miliardy ročně, převážně ze sbírek a darů.

### **Fojtíkovy teze a diplomat Černý**

Pro spisovatelku Lenku Procházkovou a další odpůrce „zmírnění křivd“ bude asi překvapením, že dvacetileté majetkové provizorium nezačali měnit katolíci. „Katolíkům se nechtělo odcházet z područí státu. Arcibiskup Graubner se otevřeně obával, že církev je podlomena vnutenou závislostí na státu a zničí ji to. Tlačil jsem na ně, že záruka peněz není bezedná a církev se musí zmírnit,“ říká Fojtík. Ten na podzim 2007 zformuloval tzv. Fojtíkovy teze, které počítaly s několika variantami vyrovnání a ustálily se (kromě vracení nemovitého majetku za 75 miliard) na splácení 59 miliard v průběhu třiceti let. Klíčový byl princip dlouhodobé překlenovací doby. „Vycházel jsem z toho, že strategické rozhodnutí, které by oslovilo stát a nastolilo spravedlivé zajišťování církví, v jiném než dlouhodobém horizontu není myslitelné,“ vysvětluje Fojtík.

Status quo tak zvrátilo pár osobností z nevelké, agilní, misijní církve evangelikálního typu. Povědomí o Církvi bratrské je jisté pod rozlišovací prahem české společnosti, i když k ní měl blízko T. G. Masaryk, jehož pohřbíval kazatel této církve, stejně jako jeho syny, malíře Herberta a ministra zahraničí Jana. I když v letech nesvobody nebyla zrovna disidentskou církví, přetrvávalo v ní – stejně jako u baptistů – povědomí, že církev nemá být na státu závislá.

Odpůrci vyrovnání nicméně útočí hlavně na katolíky, protože jsou nejviditelnější terč. V debatách o Josefovi II. a křižácích tak uniká, že „vyrovnání křivd“ není historickou restitucí, nýbrž unikátní dohodou. Jí se katolíci zřikají dvaceti procent historického majetku ve prospěch nekatolických církví. Zatímco doma planou vášně, dohoda vzbuzuje velkou pozornost dalších evropských církví. Zaznívají obdivné hlasy, že něco takového by jinde nedokázali. Americká profesorka Leach Andersonová v rámci grantového pobytu v Praze studuje dohodu coby fenomenální pokus vyvázat církev z područí státu. Na proticírkevní naladěnou veřejnost to samozřejmě dojem neudělá. Bude přesvědčena, že se církev domluvily ze zistných důvodů. Kolik museli všichni slevit a jak bolestně se dohoda 17 subjektů hledala, je mimo chápání těch, kdo církve nemusí. Znají jen jednu církev – a ještě špatně. Nezastupitelnou roli v hledání dohody sehrál v roce 2007 právě expředseda Církve bratrské a tehdejší šéf Ekumenické rady církví Pavel Černý. Byl respektovaný napříč církvemi a uměl mírnit vzájemné třenice. Když se v hodině dvanácté začala kvůli nárokům jedné církve dohoda hroutit, osvědčil v infarktové situaci schopnost krizového manažera, stáhl lidi ze zahraničí, svolal nové jednání a během čtyřadvaceti hodin se podepisovalo podruhé, přičemž všichni dostávali méně než v první verzi.

Představa, že by se totéž někdy podařilo zopakovat, je absurdní. Úvahy ČSSD o církevním fondu, z jehož výnosů by se církve platily, probíhají v komunistických intencích "o nich bez nich" a nechápou, jak složité je jednat s celou pestrou náboženskou scénou. „Nebýt Černého a Fojtíka, dohoda by nebyla,“ přiznává kardinál Duka.

Alternativy neúspěchu vyrovnání jsou pochmurné. Katolická církev se bude v sérii soudních žalob stejně domáhat nevydaného majetku, jak ji k tomu vyzval v roce 2010 Ústavní soud, a stát bude

pořád dávat církvím ročně možná až dvě miliardy na platy. Sliby všech českých vlád od roku 1990, že dojde k vyrovnání s církvemi, se promění v cár papíru, soudy budou zavaleny a obce přijdou o majetky, které využívají. „Když to parlament shodí, vůbec si nedovedu představit, jak to půjde dál,“ přiznává 1. náměstek synodní kurátorky Českobratrské církve evangelické Pavel Stolař. Opozičním poslancům jde samozřejmě o politické body, nikoli o řešení problému. „Cokoli se u nás řekne proti církvím, slyší na to 70 procent lidí,“ míní Stolař. Nynější vlna odporu k církvím by byla po roce 1989 nemyslitelná – tehdy bylo ještě příliš v živé paměti, jak moc stát církvím ubližil. Po dvoje dekádech, zahraničních pedofilních skandálech a všeobecné ztrátě prestiže církve je to snažší. V neprofesionální, hysterické a zavádějící debatě lidé oprášili, co si pamatují z marxistických brožur z 50. let. A politici je účelově děsí tvrzením, že církve dostanou náraz za nevydaný majetek 59 miliard korun. S inflací prý až sto miliard!

### **Dvě promile ročního rozpočtu**

„Největší krádež v dějinách“ se ve skutečnosti bude vyplácet 30 let, zatímco v okamžiku přijetí zákona se zablokované majetky ve stejné hodnotě 59 miliard ihned bezplatně převedou na obce a další subjekty. Ty se budou moci rozvíjet a stavět tam, kde dvacet let nemohly.

„Církev pak budou ročně dostávat dvě miliardy, což představuje jednu až dvě tisíce státního rozpočtu. Ekonomicky to stát zcela určitě neohrozí. A argumenty o inflaci jsou zavádějící, protože může být také deflace, a církve naopak dostanou méně,“ vysvětluje náměstek Mikeš. Dosavadní 1,4 miliardy na platy se budou vyplácet první tři roky celé, ale pak se začnou snižovat ročně o pět procent. Po 17 letech stát přestane platit duchovní úplně a dalších 13 let bude dávat už jen zmíněné dvě miliardy, které mají pomoci církvím vytvořit bázi, aby mohly fungovat nezávisle na státu. Pak už nedostane ani jediný farář ani korunu.

Náměstek Mikeš zpochybňuje i tvrzení, že v rámci vydatelného majetku z Lesů ČR a Pozemkového fondu ČR za 75 miliard poplynou církvím závratné příjmy. „Viděl někdo, v jakém stavu jsou kláštery, zplundrované lesy a nefunkční fary? Jestli někdo říká, že církev dostává obrovský majetek, tak lže,“ upozorňuje Mikeš. Podle Fojtíka se jednání účastnil i šéf české diplomacie Karel Schwarzenberg, který církve upozornil, že po restituci svých rodových držav musel dvanáct let investovat, než se mu začaly peníze vracet. Církev s majetkem snadný život nečeká.

I tak církve tvrdě zaplatí za pokus o samofinancování. Za to, že dostanou během třiceti let tolik, kolik stát vydává na starobní penze za dva měsíce, obdrží nálepku zlodějí. Amatéri na ně vytažují Bibli, v níž je vystavena kritice jakákoli majetnost, nejen církevní, ale i světská a individuální. Postoj Bible shrnuje lépe modlitba "chudobu ani bohatství mi nedávej, Bože" než vnutování dobrovolného závazku chudoby druhým, když na něj sami nemáme ani pomyslení.

„Ať stát řekne, my jsme to ukradli a nic vám nedáme. Mě to neděsí. Je to stejně systémově špatné – ten, který okradl, rozhoduje, co bude vydáno,“ říká náměstek Stolař. Je pozoruhodné, že lidem vadí financování církve, ale politickým stranám příplácejí za hlasy, které jim sami dali. Co kdyby začaly o samofinancování usilovat i politické strany? Mohly by také založit fond, vložit do něj stranické majetky a neobtěžovat svým provozem daňové poplatníky. Koneckonců všechny české politické strany dohromady mají čtyřikrát méně členů, než je křesťanů, kteří si každou neděli přijdou sednout do kostela.

*Rostislav Matulík, převzato z TS ČBK*

### **Pro zajímavost srovnání:**

*Rozhovor se stínovým ministrem kultury za ČSSD Vítězslavem Jandákem*

### **Majetkové vyrovnání s církvemi z pohledu levice**

**ČSSD nepodporuje vládní návrh zákona o majetkovém vyrovnání s církvemi. Co vás k tomu vede, je to odpor k církevním restitucím obecně, nebo konkrétní podoba vládního návrhu?**

Ani jedno, ani druhé. Podle našeho názoru by o takto zásadních věcech měla vzniknout diskuse napříč politickým spektrem. Názorů – a fundovaných – je mnoho. S námi o tom nikdo nehovořil, nikdo se s námi neradil, nikdo náš názor nechtěl slyšet. My jako strana, i já osobně, jsme se vždy hlásili k tomu, že křivdy, jež byly vůči církvím učiněny po 25. únoru 1948, musí být nějakým způsobem napraveny. Je ovšem třeba brát ohled na současnou situaci, světovou i domácí. Přišli jsme s návrhem, abychom zvláštním zákonem vytvořili veřejnoprávní fond, kam by byl převeden nemovitý majetek – zejména zemědělská a lesní půda, který byl původně užíván církvemi. Církev by tedy nebyly vyrovnány finančně, ale naturalně, převodem zmíněného majetku. Stát by pak fondu za účelem narovnání vztahů mezi státem a církví neposkytoval žádné finanční plnění, fond by si na

Den	Mše svaté a jiné události v Rožmitále a okolí od 30. července do 12. srpna 2012					
	Starý Rožmitál		Hvožd'any	Bohutín	Třebsko	Ostatní
	farní kostel Povýšení sv. Kříže	filiální kostel sv. Jana Nepomuckého				
30. 7.		mše sv. není				
31. 7.		18,00 Za Marii Švecovou				
1. 8.		18,00 Za Annu Milčicovou a vnuka Petra				
2. 8.		8,30 Za Boží milosrdenství pro zbloudilé a nevěřící				14,30 mše sv. Centrum sociálních služeb
3. 8.		18,00 Za † členy rodu Holanů a Hájků				
4. 8.	11,00 křest Rozálie Peštové	18,00 Za Miloslava Muchnu a jeho rodiče	13,00 mše sv. a svatba Radky Říhové a Petra Janků			
5. 8.	8,15 Za Františka a Annu Salivarovy, za Emilii a Stanislava Kodatovy a za rodinu Sýkorovu		9,45	mše svatá není	14,00	
6. 8.		8,30 Za farníky				14,00 mše sv. tábor Krásná Hora
7. 8.		mše sv. není				
8. 8.		18,00 Za Alžbětu a Jindřicha Luftovy				
9. 8.		8,30 Za Jiřího Sklenaříka				18,00 mše sv. Voltuš
10. 8.		18,00 Na úmysl dárce				
11. 8.		18,00 Za Marii Skaličkovou a přátele			16,00	
12. 8.	Slavnost Proměnění Páně 10,30 Třemšín Za farníky		mše svatá není	mše svatá není		

Den	Mše svaté a jiné události v Rožmitále a okolí od 13. do 26. srpna 2012					
	Starý Rožmitál		Hvožd'any	Bohutín	Třebsko	Ostatní
	farní kostel Povýšení sv. Kříže	filiální kostel sv. Jana Nepomuckého				
13. 8.		mše sv. není				
14. 8.		mše sv. není				Celostátní setkání mládeže (CSM) Žďár začátek
15. 8.		Slavnost Nanebevzetí Panny Marie 18,00 Na úmysl dárce				
16. 7.		8,30 Na úmysl dárce				
17. 8.		18,00 bez intence				
18. 8.		18,00 Za Josefa a Marii Marešovy, rodiče z obojí strany, za Albinu Beranovou a Josefa Ráže			16,00	
19. 8.	8,15 Za Reinholda Stöckla a celý rod		18,00!! P. Ivo Prokop	11,30		Celostátní setkání mládeže (CSM) Žďár konec
20. 8.		mše sv. není				
21. 8.		18,00 Za farníky				
22. 8.		18,00 Na úmysl dárce				
23. 8.		8,30 Na úmysl dárce				
24. 8.		18,00 bez intence				
25. 8.		18,00 bez intence			16,00	
26. 8.	8,15 Za rodinu Kodatovu a Sýkorovu a d. v o.		9,45	11,30		15,00 Musica da chiesa, koncert dobových nástrojů, Starý Rožmitál